

Zondag 22 april 2018 - Zondag van de Goede Herder

Handelingen van de Apostelen 4,8-12 en Johannes 10,11-18

Overweging

Het is al weer een tijd geleden dat ik op een ochtend een jonge vrouw in het ziekenhuis bezocht die ik kende van eerdere opnames. Jos, een verpleegkundige liep juist de kamer uit en de vrouw vertelde me hoe blij ze was blij als Jos weer dienst had. Zij kent me goed; heeft alle aandacht voor me. Vaak neemt ze ook wat extra tijd. Schudt bijvoorbeeld de kussens op of maakt me mooi. Het maakt veel uit wie je komt verzorgen. Je merkt heel goed als iemand van haar werk houdt. Als iemand aandacht voor je heeft en aanvoelt wat je nodig hebt. Het is aan dit gesprek waaraan ik moest terugdenken toen ik met de voorbereiding van deze viering begon. In het Evangelie van vandaag noemt Jezus zichzelf de Goede Herder. Hij zegt dat niet zomaar in het algemeen, maar als weerwoord in een discussie met de leiders van het volk. Net tevoren had Jezus een man genezen op de sabbat die blind was vanaf zijn geboorte. De man werd buitengesloten. Er was voor hem geen plaats in de synagoge. Jezus daarentegen heeft oog voor de man. Hij ziet de man en voelt aan wat hij nodig heeft. Hij gaat naar hem toe en geneest hem. Dat riep destijds veel vragen op bij de leiders van het volk. Jezus komt op voor de mensen die er niet bij horen. Hij ziet wat in mensen omgaat. Maakt ruimte voor gekwetste en uitgesloten mensen. Dit in tegenstelling tot de slechte herder, de huurling, die eigen belang voorop stelt. Een huurling loopt weg, hij laat de schapen in de steek. Vandaag op Roepingenzondag wordt aandacht gevraagd aan roepingen. Lange tijd hebben we daarbij allereerst gedacht aan de roeping van priesters, diakens. Dat zie je met name in de structuur van de katholieke kerk terug. Een structuur waarin herders voorop lopen en toezien of de schapen zich wel precies aan de regeltjes houden en wel de goede richting uitlopen. Absolute gehoorzaamheid en regels worden vaak hoger ingeschat dan solidariteit. Roepingenzondag gaat volgens mij om de vraag of we een kerk zijn waarin we samen zorg dragen voor het voortbestaan van de gemeenschap. Samen vormen we een geloofs-gemeenschap: samen zijn we één kudde. De herder – priester, diaken of pastoraal werker - misschien voorop maar ieder schaap heeft een éigen naam en een éigen verantwoordelijkheid. Een goede herder rekent op zijn schapen. Hij stimuleert ze om zelf na te denken en heeft vertrouwen in hen. Zo maken we samen van onze kerk een mooi huis. Met het Evangelie van Jezus als de Goede Herder wordt ons elke keer weer voorgehouden dat wij allen geroepen zijn om herder of herderin te zijn. Herders zoals Jos, de verpleegkundige van de afdeling. Mensen met een grondhouding van respect, van 'ik zie jou, van ik voel jou aan'. Het gaat om een liefdevol wederzijds kennen. Om zo voor elkaar herder te zijn.... Daartoe worden we uitgenodigd en geroepen.